

Walory turystyczne

GMINA MACIEJOWICE leży w obrębie aż trzech mezoregionów geograficznych. Kilkukilometrowy pas terenów przywiślanych stanowi część Doliny Środkowej Wisły, natomiast obszary bardziej odsunięte od rzeki wchodzą: na południu w obręb Wysoczyzny zwanej Żelechowską, a na północy do Równiny Garwolińskiej.

Miejszem styku tych trzech mezoregionów jest oddalona o 2km od Maciejowic miejscowość Podzamcze. Granicę między doliną Wisły a wysoczyzną stanowi wyraźnie zaznaczona skarpa, w niektórych miejscach wyniesiona ponad tereny nadwiślane do 40 m (wspaniałe punkty widokowe), natomiast Równinę Garwolińską oddzielają od doliny pasma piaszczystych wzgórz, ukryte w głębi maciejowickich borów. Tak złożony podział sprawia, że teren ten zaskakuje różnorodnością warunków geograficznych i niezwykle bogactwem środowisk przyrodniczych.

„Rozlewiska Wisły”

Południowo - zachodnią granicę gminy stanowi szeroko rozlana i płynąca bardzo wolno Wisła. Na rzece, rozczłonkowanej na szereg odnóg, licznie występują mniej lub bardziej trwałe wyspy (nazywane tu kępami) oraz mielizny, z których przy niskim stanie wód wyłaniają się piaszczyste łachy. Gniazdują tutaj niezliczone roje ptactwa wodnego, w tym gatunki tak rzadkie jak ostrygojad, mewa czarnogłowa, rybitwa białoczelna czy gatunki sieweczek. W obrębie trasy zalewowej Wisły spotyka się wśród łąg malownicze starorzecza, raj dla wędkarzy.

Maciejowicki odcinek Wisły ze względu na zachowanie naturalnego stanu rzeki, swą malowniczością oraz bogactwem przyrodniczym uchodzi wśród znawców za najciekawszy z jej dolinnych odcinków i niewątpliwie stanowi ewenement na skalę europejską. Toteż aż dziw bierze, że w sensie turystycznym pozostaje on wciąż terenem dziewiczym, kompletnie nie zagospodarowanym i niemal nie znanym.

Najpiękniejszą z pozostałości po dawnych korytach Wisły jest Jezioro Oblińskie, czysty i głęboki zbiornik o kilometrowej długości. Nad jeziorem wybudowano nieco domków campingowych, lecz teren ten nadal nie jest w pełni zagospodarowany.

Gmina posiada tu jeszcze wolne tereny.

W rejonie Podzamcza skarpa doliny Wisły została rozmyta przez spływającą z niej ku Maciejowicom Okrzejkę (55 km długości). W dolinie tej rzeczki, u stóp zespołu pałacowego położone są dwa kompleksy stawów obramionych wiekowym borem o nazwie Janiny.

Okrzejka może być tutaj łatwo spiętrzona. Zasili wtedy stawy i stworzy znakomite warunki dla rekreacji wodnej. Gmina, która jest właścicielem tych terenów, już podjęła wstępne prace renowacyjne (budowa zbiornika wodnego). Obok podzameckich stawów, zewsząd otoczony lasem i strumieniami, położony jest teren przewidziany pod duże namiotowe i camping.

Mniejsze ciekły wodne, a jest ich w okolicy Maciejowic sporo, są tu niezwykle czyste - początek bowiem biorą z pobliskich źródeł, licznie występujących w krawędziowej strefie wysoczyzny. Pełna uroku jest zwłaszcza rzeczka Pytlocha (nazywana także Borówką lub Borową) - która w rejonie Podzamcza płynie równolegle do Okrzejki, a potem oddala się od niej ku maciejowickim lasom. Nad Pytlochą licznie występują różne odmiany dzięciołów, a nierzadkie są i zimorodki.

Cała niemal północna część gminy pokryta jest sosnowymi borami, ciągnącymi się nieprzerwanie aż w rejon Otwocka. Lasy te obfitują w grzyby, jagody i borówkę brusznicę. W ich głębi utworzono duży rezerwat (pow. ponad 56 ha) o nazwie „Czerwony Krzyż” dla ochrony rzadkich roślin typu borowego. Inny rezerwat (6 ha) obejmuje okolice Kopca Kościuszki w Krępie i służy Ochronie Bodziszka żałobnego i innych rzadkich okazów flory. Zalesienie gminy sięga 40 %.